

Anotace

Diplomová práce se zabývá situací ve Svazu českých novinářů v období Pražského jara a normalizační době. Cílem práce je objasnit čtenáři, jakým způsobem se vyvinula situace po intervenci Sovětských vojsk v srpnu 1968.

Pražské jaro je obecně pojímáno jako období, ve kterém došlo k uvolnění režimních opatření a nastolení progresivních myšlenek. Naopak po okupaci nastala doba normalizace, jež s sebou přinesla mnohá represivní opatření. To vše se odrazilo i ve fungování Svazu novinářů, potažmo v celém mediálním odvětví. Na funkci Svazu je pohlíženo především z hlediska politického a ideového ukotvení. Pozornost je věnována i organizaci Svazu.

Text se týká let 1968 až 1972 a pojímá tak část historie od Pražského jara po VI. sjezd Svazu, který prezentoval oddanost novinářské obce Komunistické straně Československa. Popisuje, jak novináři přizpůsobovali svou činnost režimu. Důraz je kladen na to, jakým způsobem se novináři prezentovali, jaké vztahy ve Svazu panovaly a jak se měnilo postavení a prestiž novinářského povolání ve společnosti před, ale i během normalizačního období.

To vše je pevně historicky ukotveno tak, aby se případný čtenář mohl lépe zorientovat a pochopit celkové dobové souvislosti.